

ASSZONY A NAPLEMENTÉBEN

Kertedben ér az alkony: körül magas falak.
Bent háziszorgalomban sürgődő férfiak.
Léted már únt rutinnal jogot nyer általuk:
ne bánkódj hát, ha mállik a régi baby-look.
Ha őrködő figyelmed egy percre fellazul,
nincs vész: kirakva immár, egész a nagy Pazl.
Fedőd alól ha szökne őszinte gőz: ne bánd.
Ne félj, ha mindent átjár savanykás füst gyanánt
– mert nincs már benned ándung lehetni kedvesebb –
a mindinkább kivallott, terjengő kozma-kedv.
Éned, mint kő a vízben, ha kíméletlenül
érvényes törvényeknek enged s alámerül:
ha mind renyhébben rejtéd, mit őrzöl legbelül,
s szándéknál súlyosabban immár orcádra ül,
ne aggódj úgy miatta. A nyárnak vége már.
Termése gúzsba kötve, stréber kékékben áll,
s a Napnak, mely tolakvón dárdájával döfölt,
lángját felissza lustán a konyhakerti zöld.
A házba-húsba függés fekélye költözött.
Terjeszd ki barna szárnyad befőttejaid fölött.

Tóth Krisztina

VIRÁGEVŐ ZSIRÁF DEZSŐ

Virágevő Zsiráf Dezső
a Barka utcában lakott.
Lent a földszinten volt szobája,
de följebb bérelt ablakot.
Ám fönt az ablakában
nem nőtt sosem virág:
lereggelizte mindig
Virágevő Zsiráf.

VIRÁGEVŐ ZSIRÁF DEZSŐ RÁDIÓJA

Ismeritek a Virágevőt?
Ugye, hogy ismeritek őt?
Barka utcában van lakása,
onnét kukucskál, hogy lássa,
mi folyik lent a világban,
mert a zsiráf általában
nagyon kíváncsi egy alkat:
örül, minél többet hallhat.

Kevés neki már az utca,
azt ő már kívülről tudja.
Mind a jó és rossz híreket,
bűnesetet, balesetet,
lopást, esést, karambolt is,
kihallgatja ha nem volt is,
mind az összes híreket,
semmiből ki nem reked.

Nyújtogatja körbe-körbe
nyakát a Virágevő:
hogyan tehetne szert hírekre?
Kéne egy világvevő!
Hogyha elmenne a boltba
és rádiót vásárolna,
ha egy világvevőt venne,
milyen tájékozott lenne!

Fogta magát hát a zsiráf
és lement a Keravillba,
és hogy milyen rádió kell
pontról pontra le is írta.
Ment haza a Virágevő,
nyakában a világvevő,
senki soha még nem látott
elégedettebb zsiráfot.

Milyen volt a rádiója?
Kevés arra himnusz, óda:
mert az hét nyelven beszélt,
mikor éppen nem zenélt!
Német nyelven, angol nyelven,
franciául meg még szebben,
oroszul meg kínaiul,
mert a zsiráf abból tanul,
sőt: beszélt zsiráful is.

Törte még az olaszt, spanyolt,
kicsit finnül is hablatyolt,
s ha a jó szót nem találta
remegett az antennája.
Meghallgatta Virágevő
mit is mond a világvevő,
megjegyezte mind a szót,
a sok információt.

Aztán fent a tetőtérben
kidugta a nyakát szépen,
ismételte okosan
amit hallott pontosan:
így lett aztán Zsiráf Dezső
kerületi világvevő,
vagy még inkább, ez a jó szó,
területi műsorszóró.

MARCI ÖLTÖZIK

Egyik lábam, másik lábam
belebújik a gatyába,
egyik lukba, másik lukba,
láb az útját megtalálja,

egyik kezem, másik kezem
belebújik a trikóba,
középen meg jön a fejem:
az lenne jó, ha kilógna,

kilógna a pulóverből,
annyi luk van, nem megy egyből,
de ha a jó lukba dugom,
előbb-utóbb kijön, tudom –

Segítség! Segítség!
Beszorult a Marci haja!
Csak az húzza a nadrágot
a fejére, aki hülye.